

K^L
AC

Pionieren in de Haagse Rivierenbuurten
Domein overstijgende samenwerking
en jeugdparticipatie versterken het
leerecosysteem

“De concerten van de buitenschoolse muzieklessen in de aula van het kindcentrum zijn echt de kers op alles.”

PIONIEREN IN DE HAAGSE RIVIEREN- BUURTEN

DOMEIN OVERSTIJGENDE SAMENWERKING EN JEUGD- PARTICIPATIE VERSTERKEN HET LEERECOSYSTEEM

Den Haag is niet alleen een superdiverse stad, maar ook een van de meest gesegregeerde steden van Nederland. Tussen inwoners bestaan grote verschillen in kansen, bijvoorbeeld waar het gaat om cultuurbeoefening. Waar je woont, bepaalt grotendeels welke aanbieder je kiest en welke kwaliteit je krijgt. Voor veel kinderen en jongeren in kwetsbare situaties is het informele circuit, het buurthuis, de enige plek waar ze iets aan cultuur (kunnen) doen. Wie in een buurthuis lessen volgt, heeft minder kans op artistieke (talent)ontwikkeling dan in het formele circuit.

In haar nieuwe beleidsnota Cultuureducatie en Cultuurparticipatie (2025-2028) zet de gemeente Den Haag in op 'culturele leerecosystemen' om cultuureducatie en – participatie te verbinden en zo meer burgers in contact te brengen met kunst en cultuur. Die visie sluit naadloos aan op het in 2019 gestarte programma BinnenBuiten van de Haagse intermediaire instelling CultuurSchakel.

Dit door de gemeente gefinancierde programma is bedoeld om cultuureducatie binnen en buiten schooltijd te verbinden en zo meer Haagse kinderen in de vrije tijd kunst en cultuur te laten beoefenen in hun directe leefomgeving. Medewerkers van BinnenBuiten werken in specifieke wijken als adviseur voor culturele instellingen, wijkorganisaties en scholen rondom kinderen.

Sinds de start sleutelen medewerkers van BinnenBuiten aan een aanpak om kansen van kinderen op buitenschoolse cultuurbeoefening te vergroten. Sinds 2023 brengen ze het gedachtegoed over werken in leerecosystemen in de praktijk: BinnenBuiten versterkt leerecosystemen in Den Haag met kunst en cultuur. *Maar hoe doe je dat dan*: werken en denken vanuit leerecosystemen? En hoe versterk je dat leerecosysteem dan uiteindelijk? In dit artikel staan we stil bij deze aanpak en illustreren we die met een praktijkvoorbeeld.

De Haagse aanpak

De aanpak van BinnenBuiten is gebaseerd op praktijkervaring en expertise in jeugdparticipatie. Die is later in een theoretisch perspectief geplaatst met leerecologische benaderingen (zoals beschreven in de essays in het kennisdossier van LKCA). Deze hielpen om meer vat te krijgen op de praktijk.

Al doende ontwikkelde BinnenBuiten de afgelopen drie jaar een eigen interpretatie van een leerecosysteem. Hierbij plaatst ze alle relevante organisaties, instituties en mensen om het kind, met kunst en cultuur als een van de verschillende onderdelen van dit systeem. De praktische vertaling van een leerecosysteem is volgens BinnenBuiten: *‘Een wijknetwerk van mensen, middelen en omgevingen die informeel leren in brede zin mogelijk maken en versterken. Partijen werken samen, beïnvloeden elkaar en vergroten samen kansen voor elk kind, ook op cultureel gebied.’*

Afbeelding 1 Het leerecosysteem van BinnenBuiten

Dit is een wezenlijk verschil met benaderingen zoals die van Evert Bisschop Boele en Ileana Peeters die stellen dat een leerecosysteem per definitie geen centraal punt bevat, maar een dynamisch geheel zonder middelpunt is. BinnenBuiten merkt in de praktijk dat het centraal stellen van het kind juist wel belangrijk is.

In de samenwerking met partnerorganisaties in onder andere welzijn, kinderopvang, sport en vrije tijd in de buurt, blijkt het helpend om kinderen en hun brede ontwikkeling centraal te stellen. Zij zijn immers voor betrokkenen ‘de eindgebruiker’ en voor hen moet er een verandering plaatsvinden. Het kind centraal stellen, helpt BinnenBuiten merkbaar in haar gesprekken over het belang van een sterk leerecosysteem en de bewustwording van de relaties tussen partners en ieders rol in het systeem. Dat was heel mooi te zien in de Haagse Rivierenbuurt, waar BinnenBuiten aan de slag ging om het leerecosysteem te versterken en ze haar aanpak al lerende van de praktijk verder aanscherpte.

Kunst en cultuur voor álle kinderen uit de Haagse Rivierenbuurt

In het centrum van Den Haag liggen twee aanpalende buurten: Rivierenbuurt-Noord en Rivierenbuurt-Zuid. Beide kennen een hoog aandeel inwoners met een laag inkomen en/of een migratieachtergrond. Het gemiddeld besteedbaar inkomen ligt in beide buurten onder het stedelijk gemiddelde. Ook staat de veiligheid onder druk: er vinden drie keer zoveel meldingen van overlast, diefstal, geweldsdelicten en misdrijven plaats. Hoewel de buurten sterk op elkaar lijken, zijn er ook verschillen. Rivierenbuurt-Zuid heeft het laagst gemiddelde besteedbare inkomen en meer mensen met een migratieachtergrond.¹

In Rivierenbuurt-Noord ligt het Spuikwartier, waar een kinderopvanglocatie is gevestigd. De pedagogisch professionals van deze vestiging klopten begin 2024 aan bij het programma BinnenBuiten. Ze wilden hun buitenschoolse cultuuraanbod verrijken en dit niet alleen voor hun bso-kinderen, maar voor álle kinderen in de buurt toegankelijk maken. Op deze manier wilde de kinderopvang zich meer (sociaal en maatschappelijk) verbinden met de buurt en meer kinderen kansen bieden om van het activiteitenaanbod gebruik te maken en zich breed te kunnen ontwikkelen. Deze behoefte sluit aan bij het inzicht dat kinderen opgroeien in diverse, onderling verbonden omgevingen: thuis, de leeromgeving (school, kinderopvang) en de wijk (Bronfenbrenner, 1979). Hoe dichter deze werelden bij elkaar staan, hoe groter de kansen voor kinderen om zich breed te ontwikkelen.

De wens van de kinderopvanglocatie vormde voor BinnenBuiten het startpunt om het leerecosysteem in het Spuikwartier te versterken. In plaats van meteen actie te ondernemen en voor de kinderopvangorganisatie een activiteitenaanbod mogelijk te maken, verdiepte BinnenBuiten zich eerst in de (culturele) omgeving en de beoogde doelgroep.

Buurtonderzoek (*mei-augustus 2024*)

Eind mei 2024 deed een medewerker van BinnenBuiten een verkennend onderzoek naar de buurt en de vraag vanuit de kinderopvanglocatie: wie vallen er nu eigenlijk onder álle kinderen van de buurt? Oftewel, wat is de reikwijdte en wat zijn de grenzen van het leerecosysteem, welke organisaties zijn er onderdeel van en hoe ziet de buurt eruit? Werken in een leerecosysteem begint voor BinnenBuiten namelijk met de bestaande infrastructuur zichtbaar maken en de buurt en haar inwoners leren kennen. De programmamedewerker raadpleegde verschillende kwantitatieve, demografische gegevens om een beeld te krijgen van beide buurten. Gesprekken met wijkprofessionals en -organisaties gaven inzicht in het bestaande aanbod.

De programmamedewerker constateerde dat in Rivierenbuurt-Zuid al een vruchtbare voedingsbodem was voor het leerecosysteem. Een basisschool, welzijnsorganisatie en een andere locatie van dezelfde kinderopvangorganisatie werkten daar al samen in een

¹ <https://denhaag.incijfers.nl/>

integraal kindcentrum, een plek die veel ouders en kinderen bezoeken. De basisschool is de enige in de twee buurten, andere scholen in de wijk Centrum liggen op grotere afstand van het Spuikwartier en Rivierenbuurt-Zuid. De meeste kinderen die naar de bso in het Spuikwartier of van het kindcentrum gaan, zitten op deze school. Het lesprogramma bevat een rijk cultureel aanbod en na schooltijd zijn er enkele activiteiten in of nabij de school, zoals muzieklessen, theaterlessen (bij een theaterschool in de straat) en de kidsclub van de welzijnsorganisatie.

Om een beeld te krijgen van de leef- en belevingswereld van de mensen om wie het gaat, ging de programmamedewerker in gesprek met ouders uit beide buurten tijdens koffieochtenden bij de welzijnsorganisatie in het kindcentrum. Welke activiteiten zoeken zij voor hun kinderen en waar vinden die idealiter plaats? Door ouders actief te betrekken en hun perspectieven te horen, plaatst BinnenBuiten ze in de rol van expert en investeert ze in een gelijkwaardige samenwerking en vertrouwen tussen gezinnen en wijkprofessionals.

Ouders bleken cultuurbeoefening in de vrije tijd te waarderen voor hun kinderen: *“De concerten van de buitenschoolse muzieklessen in de aula van het kindcentrum zijn echt de kers op alles.”* *“Je ziet je kind groeien.”* Ze waardeerden het beperkte bestaande binnen- en buitenschoolse aanbod in de buurt, al liet dit vanuit vooral praktische overwegingen toch te wensen over. Ouders lieten weten dat nabijheid van en bekendheid met de locatie voor hen leidend zijn om hun kind er wel of niet heen te laten gaan. Activiteiten in en rond het kindcentrum zijn daardoor het meeste in trek. De Rivierenbuurten liggen namelijk ingeklemd tussen grotere, doorgaande wegen. Ouders vinden het belangrijk dat hun kinderen zelfstandig en veilig van school naar de activiteit kunnen. Het vertrekpunt voor het leerecosysteem werd dan ook het gebied van het Spuikwartier én het deel van de Rivierenbuurten die binnen de omgrenzende doorgaande wegen ligt. Dat is voor kinderen op veilige loopafstand en vormt een natuurlijk middelpunt voor het binnen- en buitenschoolse aanbod.

Hecht en Crowley (2019) noemen zo’n middelpunt ook wel een ‘tussenruimte’. Een plek tussen twee systemen in, zowel fysiek als relationeel. In de tussenruimte is een verbinding te maken tussen leren op school en informeel leren buiten schooltijd. Dat kan kinderen helpen om ervaringen en vaardigheden uit de verschillende werelden te integreren.

Onderdeel van het buurtonderzoek was ook in kaart brengen welke organisaties en bewoners in de wijk actief zijn en welke een partner in het leerecosysteem zijn of kunnen worden. Daarbij is gekeken naar verschillende domeinen, zoals cultuur, kinderopvang, onderwijs, welzijn, sport, woningbouw, bibliotheken, de gemeente en actieve buurtbewoners(verenigingen). De programmamedewerker maakte met verschillende mensen kennis en verkende visies op en mogelijkheden voor buitenschools (informeel)

leren. Daarmee werd een fundament gelegd voor een stevige domein overstijgende basis en een gedragen visie binnen het netwerk.

Naast relevante organisaties in de wijk bleek de combinatiefunctionaris cultuur een belangrijke speler. Deze werkt bij de theaterschool naast het kindcentrum en is door de gemeente voor een aantal uren aangesteld om in de Rivierenbuurten kunst en cultuur tot leven te brengen voor alle buurtbewoners. De medewerker van BinnenBuiten en de combinatiefunctionaris besloten samen op te trekken als aanjager van het leerecosysteem: ze boden samen begeleiding bij het verbinden van partners, creëerden draagvlak voor een gezamenlijk doel en ondersteunden het proces van ontwikkeling naar uitvoering van het cultuurprogramma.

Netwerkvorming en een gezamenlijke visie *(september–december 2024)*

Na individuele kennismakingen volgde de fase van netwerkvorming. Gegadigden om partner te worden in het leerecosysteem kwamen samen in netwerkbijeenkomsten en formuleerden een gedeelde visie op cultuuraanbod voor kinderen in de buurt. De medewerker van BinnenBuiten deelde in die bijeenkomsten de opgebouwde (praktijk) kennis over het werken in een leerecosysteem. Door deze praktische vertaling van leerecosystemen werden partners zich bewuster van het systeem dat ze samen vormen. Alle deelnemers aan de bijeenkomsten werden 'aan' gezet.

Het gezamenlijke doel werd om een hecht cultureel netwerk met elkaar te vormen en te streven naar laagdrempelige, inclusieve en inspirerende culturele activiteiten voor kinderen in de buurt. Partners waren klaar voor 'actie'. Tijdens brainstormsessies, aangeboden door BinnenBuiten en de combinatiefunctionaris, dachten ze gezamenlijk na over de behoeften en mogelijkheden in de buurt en werkten ze aan concrete vervolgstappen. De eerste actie die het netwerk wilde uitvoeren, was het betrekken van de kinderen in de buurt.

Leefwereld centraal: jeugdparticipatie *(januari-februari 2025)*

Het betrekken van de primaire doelgroep (in dit geval kinderen en hun ouders) is volgens ons in het programma BinnenBuiten een essentiële stap in het versterken van een leerecosysteem. Een belangrijk element van het programma is dan ook kinderen een stem geven bij het samenstellen van het aanbod in de buurt.

Dit gebeurt via een aanpak voor jeugdparticipatie die is ontwikkeld door CultuurSchakel. Kinderen uit de doelgroep doen mee aan drie jeugdparticipatiewerkshops. Van inspireren, via dromen naar kritisch denken, verkennen ze in deze sessies actief wensen en mogelijkheden en komen ze tot concrete voorstellen voor activiteiten in hun buurt. In twee reeksen van drie sessies kwamen de kinderen uit beide buurten tot uiteenlopende voorstellen, van samen graffiti kunst maken tot handwerken, zelf een muziekinstrument maken, theaterkostuums ontwerpen en maken, 3D printen, huizen bouwen en een grabbelton met creatieve opdrachten maken én de opdrachten vervolgens zelf uitvoeren.

Deelnemers voor deze sessies zijn geworven via school en de bso-locaties. BinnenBuiten zoekt in het kader van meer kansengelijkheid specifiek naar kinderen die in hun vrije tijd nog niet aan sport- of cultuuractiviteiten doen, om uiteindelijk op hun behoeften en drempels te kunnen inspelen. De medewerker van BinnenBuiten vroeg leerkrachten om specifiek kinderen uit te nodigen van wie ze wisten dat die in hun vrije tijd niet aan sport- of cultuuractiviteiten doen en die niet naar de bso gaan. Door dichterbij de leef- en beleevingswereld van deze kinderen te komen en hen een stem te geven in het aanbod, wordt de kans groter dat ze uiteindelijk deelnemen aan de activiteiten.

Programma en financiering (*maart-juli 2025*)

De programmamedewerker presenteerde de ideeën van de kinderen vanuit de jeugdparticipatiewerkshops aan het netwerk. De vier die het beste aansloten bij bestaande mogelijkheden en krachten in de wijk werden uitgekozen: samen graffitikunst maken, theaterkostuums ontwerpen en maken, huizen bouwen (houtbewerken) en een grabbelton met creatieve opdrachten maken én gebruiken.

Ieder idee werd door een van de partners omarmd. Deze werd verantwoordelijk voor de uitvoering en kreeg hulp van andere partners om de uitvoering te realiseren. De medewerker van BinnenBuiten en de combinatiefunctionaris cultuur ondersteunden de projecteigenaren bij het samenstellen van een passend programma en het vinden van geschikte culturele aanbieders.

Daarnaast was financiering nodig om de programma's uit te kunnen voeren. De partners wilden een gezamenlijk projectplan schrijven voor een subsidieaanvraag bij stadsdeel Centrum. Maar wie neemt dit op zich? En hoeveel tijd kan iedere partij hierin investeren? Zulke vragen spelen vaker in BinnenBuiten-projecten. Daarom werkt BinnenBuiten doorgaans toe naar een vaste structuur waarin elke netwerkpartner één contactpersoon aanwijst die tijd vrijmaakt voor het project, terwijl een overkoepelende coördinator alle informatie bundelt en stroomlijnt. Duidelijke afspraken over rollen, taken en verantwoordelijkheden binnen het leerecosysteem zijn essentieel.

In dit leerecosysteem trad de programmamedewerker van BinnenBuiten samen met de combinatiefunctionaris cultuur op als overkoepelende coördinator: zij zochten en bundelden financiering, schreven de subsidieaanvraag voor het stadsdeel en leverden zelf een financiële bijdrage. De programmamedewerker nam deze verantwoordelijkheid op zich, omdat de coördinerende rol voor de combinatiefunctionaris alleen te groot was en andere partners in het netwerk hier op korte termijn geen tijd voor konden vrijmaken. Tegelijkertijd waren er grenzen aan de rol van de programmamedewerker BinnenBuiten, wat tijdens de uitvoering in de Rivierenbuurten soms onduidelijkheid opriep en een uitdaging bleek te zijn. CultuurSchakel is een intermediaire instelling: ze faciliteert en verbindt, maar neemt geen uitvoering over. Het doel is dat partners eigenaarschap krijgen over de uitvoering, wat betekent dat de coördinatie op termijn – of idealiter vanaf

het begin – bij het netwerk zelf komt te liggen. Dit vraagt om continue afstemming, vertrouwen en een realistische inschatting van ieders belastbaarheid en capaciteit.

Communicatie met kinderen, feedback en doorontwikkeling *(juli-augustus 2025)*

Uit ervaring van BinnenBuiten blijkt het belangrijk om de kinderen die ideeën ontwikkelen in de workshops, ook betrokken te houden bij de vorderingen van wat er met hun ideeën gebeurt. BinnenBuiten gebruikte daarvoor verschillende kanalen van de partners in de buurten, zoals een artikel in de buurtkrant, het ouderplatform op de basisschool, een Whatsappgroep met ouders beheerd door welzijnswerk, en persoonlijk informeren van ouders en kinderen in de opvang door pedagogisch professionals. Zo blijven kinderen en ouders aangehaakt en gemotiveerd.

Bovendien is het belangrijk dat partners in het leerecosysteem ook de leefwereld van kinderen en ouders meenemen in de uitvoering van het programma, zoals bij het organiseren van de activiteiten en het verspreiden van promotiemateriaal. Dat vraagt bewuste tijdsinvestering, reflectie en begeleiding, óók bij culturele aanbieders, onderwijs-pedagogisch professionals.

In de praktijk bleek het ondanks gebruik van verschillende kanalen en inzet van partners uitdagend om kinderen en ouders aangehaakt te houden. Dat lag aan timing: er zaten vier maanden tussen het bedenken en selecteren van ideeën en de daadwerkelijke uitvoering. Een aandachtspunt om in het vervolg scherp op te zijn.

In juli en augustus startten de uitvoerders van de programma's met introductieactiviteiten: korte voorproefjes om kinderen enthousiast te maken en te werven voor de uiteindelijke reeksen. De timing in de zomervakantie was pragmatisch gekozen en had te maken met de aanloop naar de toekenning van de subsidie, maar bleek gunstig, omdat veel kinderen in de wijk niet op vakantie gaan. BinnenBuiten stimuleerde de culturele aanbieders om na afloop feedback op te halen. De reacties van de kinderen, ouders, aanbieders en pedagogisch professionals werden vervolgens gebruikt om de activiteiten in het nieuwe schooljaar beter af te stemmen op ieders behoeften en verwachtingen.

Omdat verschillende projecteigenaren de vier activiteiten organiseerden en uitvoerden, boden de programmamedewerker en de combinatiefunctionaris cultuur gedurende deze fase ondersteuning door tussentijds te informeren hoe het liep en gezamenlijke bijeenkomsten te regelen voor uitwisseling en afstemming tussen de partners. BinnenBuiten merkte wederom dat coördinatie cruciaal is voor een stevige basis. En niet alleen coördinatie per wijkorganisatie, maar ook iemand die overzicht houdt over het geheel, afspraken bewaakt en ruimte heeft om partijen te verbinden. Zonder die constante factor bestaat het risico dat de samenwerking versnipperd raakt.

Start programma uitvoering *(oktober 2025-juni 2026)*

Het aanvragen van subsidie vergde van de medewerker van BinnenBuiten, de combinatiefunctionaris cultuur en de partners veel tijd en aandacht. Die investering bleek niet voor niets, want het stadsdeel Centrum kende de subsidie toe. In oktober 2025 vond een feestelijke aftrap plaats voor alle kinderen en ouders in de Rivierenbuurten. Kinderen die hadden deelgenomen aan de participatiewerkshops in januari en februari, werden in het zonnetje gezet en de programmamedewerker vertelde wat er sindsdien gebeurd was. Alle partners maakten promotie voor de activiteitenreeksen vanaf november 2025. Het was een feest van verbinding, creativiteit en betrokkenheid. Dat is precies de kracht van een leerecosysteem: het bewust vormgeven van samenhang tussen leeromgevingen en de buitenschoolse omgeving, zodat elk kind de kans krijgt om zich breed te ontplooiën, ongeacht achtergrond of omstandigheden.

En hoe gaat het verder? Tijdens het schooljaar 2025-2026 worden de activiteitenreeksen uitgevoerd en geëvalueerd. Tegelijk maakt het netwerk plannen om de cyclus van jeugdparticipatie tot cultuurprogramma te herhalen. Najaar 2026 verschijnt een tweede artikel over de uitkomsten en de impact van het gehele project.

Wat heeft BinnenBuiten geleerd?

Dit traject heeft vooral laten zien dat het versterken van een leerecosysteem begint bij de wijk en buurten in kaart brengen, doelgroepen bevragen en partijen verbinden. Het is belangrijk dat wijkprofessionals zich bewust worden van het systeem waarvan ze deel uitmaken en de brede ontwikkeling van het kind als een gezamenlijk doel zien waarop ze zich kunnen verbinden. Wanneer wijkprofessionals op eilandjes werken zonder oog voor elkaar, zijn ontwikkelkansen voor kinderen meer aan toeval onderhevig. Door het leerecosysteem zichtbaar te maken in de wijk ontstaat een netwerk waarin professionals en buurtbewoners weten hoe ze kunnen bijdragen aan de brede ontwikkeling van kinderen. De sleutel ligt in het verbinden van de leeromgevingen, thuis en de 'tussenruimte', zodat leren en opgroeien niet ophouden bij de schooldeur, maar worden gedragen door de hele omgeving rondom het kind.

Het bijeenbrengen van partijen uit verschillende domeinen en hen laten werken aan een gedeelde visie zorgt voor meer samenhang, vertrouwen en eigenaarschap. Tegelijkertijd vraagt dit om bewustwording van ieders rol en de dynamiek in het systeem, en het besef dat iedereen bijdraagt aan een gezamenlijk doel. Uiteindelijk blijven kinderen het uitgangspunt: hun stem, ideeën en ervaringen vormen de kern van een betekenisvol leerecosysteem. Daarom blijft het essentieel om kinderen structureel te betrekken bij ontwerp, uitvoering én evaluatie van buitenschoolse activiteiten, zodat hun perspectief leidend blijft. Want pas als kinderen zich gehoord en gezien voelen, krijgt een programma echt waarde.

Bouwstenen

Het pionieren in het Spuikwartier en de Rivierenbuurten heeft ervoor gezorgd dat kinderen meer kansen krijgen voor cultuurbeoefening. De lessen uit dit succesvolle traject neemt BinnenBuiten mee in de kennisopbouw, net als alle andere kennis en ervaring die is opgebouwd in het programma tussen 2019 en 2025. Door op verschillende plekken in Den Haag te verkennen, experimenteren, reflecteren en bij te houden wat werkt en wat niet, is BinnenBuiten een aantal (altijd aan verandering onderhevige) bouwstenen voor een succesvol leerecosysteem geformuleerd. Deze staan samengevat in een factsheet (zie bij Literatuur).

Meer weten?

Aanpak voor Jeugdparticipatie: neem contact op met [BinnenBuiten](#).
Het [Kennisdossier Leerecosystemen](#) van LKCA

Literatuur

Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of human development: Experiments by nature and design*. Harvard University Press.

CultuurSchakel (2025), [Factsheet BinnenBuiten 2020-2024: kunst, cultuur en wijknetwerken versterken kansen voor kinderen in Den Haag](#).

CultuurSchakel. (z.d.). *Factsheet: Kansengelijkheid bij cultuurbeoefening*. CultuurSchakel.

Gemeente Den Haag. (2025). *Nota cultuureducatie en cultuurparticipatie 2025 - 2028: fundament voor verbinding, creativiteit en verbeeldingskracht*. Gemeente Den Haag.

Hecht, M., & Crowley, K. (2019). Unpacking the learning ecosystems framework. Lessons from the adaptive management of biological systems. *Journal of the Learning Sciences*, 29(2), 264-284.

Peeters, I., & Bisschop Boele, E. (2024). *Leerecosystemen vanuit een complex dynamisch systeemperspectief*. LKCA

COLOFON

Pionieren in de Haagse Rivierenbuurten

Domein overstijgende samenwerking en jeugdparticipatie versterken het leerecosysteem

Auteurs

Isa Eekhout & Laurie Mielen

Eindredactie

Zunneberg & Ros Tekstproducties, Nijmegen

Vormgeving

Taluut, Utrecht

Met medewerking van

Luud Goosens & Marie-José Kommers

Uitgever

LKCA

Lange Viestraat 365

Postbus 452

3500 AL Utrecht

030 711 51 00

info@lkca.nl

www.lkca.nl

LKCA wil ervoor zorgen dat iedereen goede cultuureducatie krijgt (op school én in de vrije tijd) en dat iedereen kan meedoen aan culturele activiteiten.

LKCA probeert publicaties zo toegankelijk mogelijk aan te bieden. Neem contact met ons op bij ontoegankelijke informatie via info@lkca.nl.

©LKCA Utrecht, februari 2026

